

OK 87

Stem NEJ
Fasthold kravene



— Mon også retten vil finde det injurierende
at kalde Dem højrøvet, Hr. Poulsen?

Marxistisk-Leninistisk Parti DKP/ML
Griffenfeldsgade 26, 2200 Kbh. N
tlf. 01 35 60 69



Nej til LOs brandudsalg

NEJ til en ny minusoverenskomst

Arbejdsgiverne jublede. Kurserne på Børsen steg. Schlüter og Anker Jørgensen udtalte deres bifald og store tilfredshed, da Georg Poulsen og arbejdsgiverne indenfor Metal offentliggjorde deres fire-årige overenskomsttaftale. I løbet af kort tid fulgte talrige andre områder efter med næsten identiske aftaler. Næste skridt er at sammenkæde det hele ved urafstemningerne med de udemokratiske regler, der ikke engang automatisk forkaster en rådden aftale ved et nej, og som forhindrer enkelte områder, der siger nej, i at føre kamp.

Propagandatrommerne for at sikre et ja ved urafstemningen er i fuld gang. Den kører afsted i radio og TV, i den borgerlige presse, i ja-forbundenes materialer. LO-toppen har tiltrådt årtiers skandale af en såkaldt »frivillig overenskomst« med de sædvanlige bemærkninger om, at det »var det bedst opnåelige« og at det rummer »visse forbedringer«.

Det er løgn fra ende til anden. De aftalte overenskomster betyder reelle forringelser, udover at de ligger milevidt fra arbejdspladsernes krav. De holder sig indenfor Schlüter-regeringens 3%-lønramme. De giver arbejdsgiverne og regeringen 4 år til at hæve priserne og forstærke udplyndringen, så enhver formel forbedring på papiret helt forsvinder.

Arbejdspladserne og de lokale fagforeninger har krævet noget helt andet. I 85 viste det sig, at der var vilje til at kæmpe for et bedre resultat, for de krav, som også er blevet sat i centrum ved denne overenskomst, og som LO-toppen har solgt ud og smidt væk.

De indgåede overenskomster bliver solgt videre som »forbedringer for de lavestlønnede« og som »virkelige fremskridt med hensyn til arbejdstiden«. De er ingen af delene.

For de arbejdende, privat som offentligt ansatte, faglærte og ufaglærte, betyder denne overenskomst et tilbageskridt. For arbejdsgiverne at de får opfyldt to punkter, der længe har stået øverst på ønskesedlen: 4-årige overenskomster og knæsettelsen af den fleksible arbejdstid. Disse aftaler er tilmed helt i overensstemmelse med direktiverne fra EF.

Der er al mulig grund til at forkaste dem. De er ikke, hvad de lover. De er langt ringere end det bedst opnåelige. Vi skal have noget andet, der er bedre.



Vi siger NEJ fordi

— *Fireårige overenskomster ensidigt er til fordel for arbejdsgiverne.* De giver ingensomhelst garanti for sikring af reallønnen, men derimod garanti for udhuling gennem prisstigninger og politiske kriseindgreb. De berøver os for en langvarig periode, med udsigt til nye kriser og endnu større arbejdsløshed, det overenskomstmæssige strejke- og konfliktvåben. Og denne situation vil arbejdsgiverne og de reaktionære ikke være sene til at udnytte.

— *Arbejdstidsforkortelsen med et par timer i løbet af fire år er for lille, og uden fuld lønkompenstation;* fordi den vil blive brugt til at øge flexitidsordninger og overarbejde, fordi den ikke vil sikre flere arbejdspladser overheadet.

— *Mindstelønnen reelt bliver endnu mindre.* Der er et kæmpe-mæssigt spring fra de små kronebeløb, der kastes af til de lavest-lønnede, og det massive krav om en mindsteløn på 2.800 kroner om ugen. Inflation og dyrtid vil hurtigt æde disse småbeløb op og resultatet bliver yderligere fald i reallønnen for de ringest stillede.

— *De nødvendige generelle lønforhøjelser er afskrevet for det store flertal af arbejdendes*

vedkommende. For en LO-familje med 2 børn bosat i en lejlighed var der et realindkomstfald på næsten 25% i perioden 79-84. Dette vil forstærke denne nedgang.



— *Dyrtidsreguleringen er solgt fuldstændig.* LO-toppen har med denne overenskomst godkendt Schlüters fjernelse af dyrtidsreguleringen. Der er ikke engang blevet indbygget en antydning af det såkaldte »lavtlønsværn«. Det er naivt at forstille sig, at dyrtiden forsvinder, fordi den delvise kompensation mod den forsvinder. Sådan har det ikke været før, og sådan bliver det heller ikke nu.

Vælt det sorte spil – forbered en storkonflikt

Ovenpå års tilbagegang, reallønsfald, indgreb og diktater kommer nu – endnu større tilbagegang, reallønsfald, nye indgreb og diktater, flere skatter og afgifter, yderligere prisstigninger.

Denne gang på basis af en »frivillig« overenskomst.

7, 8, 9 – må vi blive fri!

Der er ingen tvivl om, at de beskidte detaljer i forløbet har været planlagt længe, og at rollerne i spillet har været omhyggeligt fordelt – med den superreaktionære Georg Poulsen og Metal som hovedslagterne af arbejdspladsernes krav. Ved omhyggeligt at udnytte den opsplitning af arbejderklassen såvel som af de offentligt ansatte, som den socialdemokratiske fagtop har skabt, og ved at benytte de udemokratiske sammenkædningsregler og

forligsmandsinstitutionen (der ikke er blevet oprettet for at forbedre de arbejdendes stilling) skal modstanden mod forliget splittes op og knægtes. LO-toppen spekulerer i arbejderklassens splittelse og manglende indbyrdes solidaritet, i egoisme hos bedre stillede grupper osv.

De skal få noget andet at vide. Vi kan alle få en bedre overenskomst end den, LO-toppen tilbyder. Men det kræver at vi stemmer Nej, det kræver at vi aktivt forbereder en storkonflikt. Det kræver, at vi for alvor gennemfører opgøret med de klassesamarbejdsfolk, der saboterer vores kamp og sætter vores krav på brandudsalg og erstatter dem med pålidelige klassekæmpere. Og det forudsætter at vi fastholder arbejdspladsernes krav:

- ★ **Generelle lønforhøjelser. 2.800 kr. om ugen som mindsteløn.**
- ★ **35 timers arbejdsuge, og fuld løn- og personalekompensation.**
- ★ **Genindførelse af fuld dyrtidsdækning og taktregulering.**
- ★ **Løfteparagraf i alle overenskomster. Ret til genforhandling.**

Følg med i **Arbejderen** 
det marxistisk-leninistiske dagblad!

Prisen er i alle lands, første part